

vis Charakter. Om end i flere Stillinger Kjendskab til Lovgivningen maa ansees ønskelig, lader det sig dog ikke nægte, at ogsaa andre Hensyn kunne være af stor Vægt, og at en Mand paa anden Maade end netop ved at tage juridisk Examen kan have givet Føje til at antage, at han er i Besiddelse af den fornødne Duellighed til at røgte Embedsgjerningen, ogsaa hvad behørig Kjendskab til Lov og Ret angaaer. Denne Betragtning gjør sig navnlig gjældende, efterat en anden Examen, nemlig den saakaldte statsvidenskabelige, er indført ved Siden af den egentlige juridiske, og man tør vel ogsaa sige, efterat Udvillingen har ført dertil, at mangen en Mand i Livets Skole kan ved Siden af praktisk Dydighed erhverve sig et saadant Kjendskab til Retsholdene, der maa være tilstrækkeligt i Embedsstillinger, hvis Bestaaenhed just ikke gjør et videnskabeligt Studium af Retsvæsenet nødvendigt. Ved ikke bestomindre ved en Mængde Embeder at fastholde de gamle Forordninger om juridisk Examen og en vis Charakter, vil ikke blot Regjeringen stundom blive indskrænket mere i Valget af Candidater til de forskjellige Embedsstillinger, end der med Hensyn til disses bedst mulige Varetægtelse kan ansees heldigt, men det synes, naar man seer hen til den Eneret, der maatte være tillagt juridiske Candidater til at komme i Betragtning ved Ansættelsen i en Mængde Embedsstillinger, at kunne ikke ganske uden Grund befrygtes, at en gavnlig Spøire for dem til særligt at gjøre sig kvalificerede til Befordring tildeels vil falde bort ved Concurræns Indskrænkning.

Disse Betragtninger have ledet Udvalget til at ansee det ønskeligt, om det maatte vinde Indgang, at fuldstændig juridisk Embedsexamen ikkun bør fastholdes som Betingelse for Ansættelse i egentlige juridiske Embeder. Men som egentlige juridiske Embedsmænd, i alt Fald udenfor selve Ministerierne, mener Udvalget bør kun ansees Dommere, Advocater og Procuratorer ved Overretterne, samt maaskee Amtmænd og Politidirecteuren i Kjøbenhavn; Auditeurer finder man ikke Anledning til at nævne, da disse Embedsmænd henhøre under Monarchiet. Flere af Udvalgets Medlemmer ere fremdeles af den Formening, at fuld-

stændig juridisk Embedsexamen ikke bør være en nødvendig Betingelse for alle Underdommere, idet disse Medlemmer af Erfaringen ere overbeviste om, at den i Underdommerembederne forenede Retspleie og Forvaltning vilde i mange Tilfælde have været bedre betjent ved at betroes til Mænd, der, skjøndt de kun have taget den ufuldstændig juridiske Examen, fra deres Ungdom af ere indøvede i de paagjældende Forretninger, end ved at overgives til Mænd, der vel have taget fuldstændig juridisk Examen, men derefter have undladt fortsat Dyrkning af Retsvidenskaben og aldrig havt Leilighed til praktisk Uddannelse og Erfaring.

Der fremtrænger sig imidlertid her det Spørgsmaal, af hvilken Bestaaenhed de ifølge Bestemmelserne i §§ 15 og 16 i Frd. 26. Jan. 1821 bestaaende Regler ere, og om det med Hensyn hertil vilde være rigtigt, om Lovgivningsmagten vilde søge at omordne Forholdet ved Lovregler. Et Mindretal i Udvalget er i denne Henseende ved Overveielse af Sagen kommet til det Resultat, at Meget taler for den Mening, der flere Gange er udtalt fra Ministeriets Side, nemlig at de nævnte Bestemmelser ikke kunne ansees som egentlige Love; om nogen Ret for de paagjældende juridiske Candidater, i Kraft af hvilken de skulde kunne gjøre Fordring paa Ene-Abgang til Embedsansættelse og protestere imod Andres Bestikkelse, kan der formeentlig slet ikke være Tale, men Betydningen af hine Bestemmelser synes efter dette Mindretals Formening overhovedet at være den, at de ere Udtalelser af Kongen, angaaende hvilke Regler der skulde følges af Regjeringen ved Embedsbestikkelser, altsaa Instructioner, hvilke Regjeringsmændene ikke kunde være beføjede til at tilføjesætte, men som det dog maatte staae i Kongens Magt — ogsaa efter den Forandring, som ifølge Forfatningen er indtraadt i Henseende til Lovgivningsmagten — at forandre, deels ved nye almindelige Anordninger, deels i det enkelte Tilfælde ved særlig kongelig Resolution. Men under disse Omstændigheder turde efter Mindretallets Ansæelse allerede den Betragtning være afgjørende imod ved Lov at søge de omtalte Bestemmelser forandrede, at derved et Forhold vilde blive lovbundet, som ikke hidtil